

C Door het jaar 12
19 juni 2022
M. Assumpta

Eerste lezing (Zacharias 12,10-11)
Uit de Profeet Zacharias

Jeruzalem had een tijd van lijden doorgemaakt.
Toen kwam de profeet Zacharias met een hoopvolle boodschap.
Hij zegde: ' God de Heer kondigt aan
dat hij over de nakomelingen van koning David, en over alle mensen van Jeruzalem,
een geest van inkeer zal laten neerdalen,
zodat ze zullen opzien naar hem die ze doorstoken hebben.
Ja, ze zullen om hem rouwen,
zoals iemand treurt om zijn gestorven kind.
Ze zullen schreien als iemand die zijn enig kind verloor.
Zo luid zullen ze weklagen als de Kanaänieten doen
om hun God Hadad-rimmon in de vlakte van Megiddo.'

Tweede lezing (Galaten 3, 6-29)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de Galaten

Broeders en zusters,
of jullie nu van joodse afkomst zijn, of niet,
allen zijn jullie Gods kinderen.
Daar mogen jullie van uitgaan volgens het woord van Christus Jezus.
Allen zijn jullie gedoopt tot christenen,
en vormen jullie de gemeenschap van Christus.
Er is dan ook geen onderscheid meer
tussen Joden en Grieken,
tussen slaven en vrije mensen,
tussen mannen en vrouwen,
neen, jullie behoren allen evenzeer tot Christus.
Meer zelfs, jullie mogen zich ook tot het nageslacht van Abraham rekenen,
en zullen delen in de belofte, die God ooit aan Abraham heeft gedaan.

Evangelie (Lucas 9,18-24)
Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Jezus had zich teruggetrokken om te bidden.
Niemand was bij hem, behalve zijn leerlingen.
Plots vroeg Jezus hen:
'Wie zeggen de mensen dat ik ben?'
'Ze zeggen dat jij Johannes de Doper bent,' antwoordden ze.
'Maar anderen beweren dat jij Elia bent,
of een van de oude profeten, die uit de dood is opgestaan.'

'Maar jullie,' vroeg Jezus dan 'wie ben ik volgens jullie?'
Namens de hele groep, antwoordde Petrus:
'Jij bent de gezondene van God, de Messias.'

'Goed,' zegde Jezus 'maar je mag daar met niemand over praten.'
'Want,' zo voegde hij eraan toe, 'de Mensenzoon zal nog veel moeten lijden.
Hij zal door de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden
aangeklaagd worden, en zelfs gedood worden.
Maar na drie dagen zal blijken dat hij verder leeft.'

En tot allen die het wilden horen, zegde hij nog:
'Als iemand mij wil volgen,
moet hij zichzelf kunnen wegcijferen.
Hij mag het lijden niet uit de weg gaan.
Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen,
maar wie zijn leven verliest om mij na te volgen, die zal het redden.'

Homilie

B en Z,

Ik weet niet of jullie nog de tijd hebben gekend van de jaarlijkse retraites in de secundaire scholen, m.n. de colleges en de meisjesinstituten?

Drie dagen lang kwam een pater ons een drietal conferenties geven, en daar tussendoor moesten we ons verdiepen in stichtende lectuur.

Dat was dan een boek uit de geestelijke bibliotheek, meestal een heiligenleven.

Typerend was aan dat soort literatuur dat de beschreven personen als het ware al van in de wieg bestemd leken om heilig te worden. Het waren allemaal devote, heldhaftige, kuise personen, zonder fouten en zonder zonden.

Ik had de meeste moeite met dat soort boeken.

En als onze opvoeders dachten mij daarmee een stimulans te geven om ook zo te leven, bekwamen ze het omgekeerde effect.

Ik probeerde mij altijd voor te stellen hoe die heilige in het echte leven zou geweest zijn.

Dat moet ongetwijfeld een goede en boeiende mens zijn geweest, en moet een sterke indruk hebben achtergelaten bij allen die hem/haar gekend hadden.

Maar dat overdreven ophemelen was er voor mij teveel aan. Al het menselijke ging erdoor verloren.

We moeten het de schrijvers wel niet al te kwalijk nemen, want het is een veel voorkomend gegeven, dat we iets wat indruk op ons heeft gemaakt, doorvertellen met de nodige overdrijvingen.

En dan beschrijven we niet zozeer de exacte feiten, maar wel de intensiteit waarmee ze door ons ervaren werden.

Zo zijn eigenlijk ook de vier evangeliën ontstaan. Ze werden geschreven over Jezus van Nazareth, maar wel meer dan veertig jaar nadat hij gestorven was.

Wat hij gezegd en gedaan had moet een enorme indruk hebben gemaakt op hen die hem op zijn tochten vergezeld hadden.

Hij moet ongetwijfeld een uitermate goede en boeiende mens zijn geweest, zodat ze van hem zegden: toch een uitzonderlijk iemand.

En alles wat ze zich van hem herinnerden hebben ze doorverteld, en het werd door anderen weer verder verteld en steeds met een beetje meer overdrijving, tot men besloten heeft om alles eens in een geordend geheel uit te schrijven, en dat werden de vier evangelieboeken.

Nochtans moet Jezus een en al mens zijn geweest. Hij noemde zichzelf trouwens 'de mensenzoon'.

Hij moet een mens zijn geweest met de voeten stevig op de grond.

Maar dan wel een boeiende mens. Hij nam het op voor de kleinen. Hij kon geen onrecht en

geen leugen verdragen, hij was mild en vergevingsgezind in zijn oordeel, hij koos voor vrede en wederzijds begrip. En daarbij ging hij geen enkele tegenstand uit de weg.

En het is pas nadat gebleken was dat ze hem niet tot inconsequenties hadden kunnen brengen, zelfs niet wanneer zijn leven op het spel stond, dat ze het bovenmenselijke, het goddelijke van zijn leven konden inzien.

En degene die het eerst tot die conclusie kwam was geen theoloog of wetgeleerde, maar een Romeinse militair, die zijn wacht klopte op de calvarieberg op het moment dat Jezus er werd terechtgesteld.

'Ja,' zei hij, toen hij zijn volledige overgave had aanschouwd, 'deze mens is inderdaad een zoon van God.'

De manier waarop later over Jezus werd verteld, en tenslotte ook neergeschreven in de evangeliën had als bedoeling de uitspraak van die militair te bevestigen, en zijn levensgeschiedenis zo te herschrijven dat reeds in zijn leven veel, zonet alles ernaar verwees dat hij de Zoon van God was.

Maar het is zeer de vraag of Jezus zelf zich ooit zo heeft genoemd. Ik denk het niet.

Het is dan ook interessant eens stil te staan bij de evangelielezing van deze zondag, en ons af te vragen wat de betekenis kan geweest zijn van de vraag, die Jezus aan zijn leerlingen stelde: 'Wie ben ik volgens jullie?'

Zou het een soort examen zijn geweest? Jezus die bij de leerlingen polst of ze wel weten dat hij van God gezonden is?

Ik denk het niet. Het was geen uitlokking van het antwoord: 'Jij bent de gezondene van God'.

Maar wat was het dan wel?

Ik denk dat Jezus zo volledig mens was, dat hij nood had aan alles wat een mens nodig heeft om het vol te houden in zijn leven.

En daar hoort bij: de bevestiging en de waardering van anderen.

Niemand kan de uitdagingen van het leven aan, zonder dat iemand hem/haar zegt: 'Je bent goed bezig, zo hebben we je graag, we staan achter je'.

En zo mogen we ons voorstellen dat de vraag van Jezus, niet anders was dan een vraag tot bevestiging. Hij wilde weten of hij gedragen werd door degenen, die zich met hem verbonden wisten, en of hij op hen vertrouwen mocht.

Laten wij, die ons laten inspireren door Jezus, ons afvragen of wij in onze gemeenschap mekaar voldoende bevestigen en waarderen, of wij mekaar dat schouderklopje en die bemoediging niet onthouden, die we allemaal zo nodig hebben om verder te kunnen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.